

Ugnius Kiguolis

Harmonizuojančios
vibracijų paslaptys:
pirmoji knyga apie
RADIONIKĄ
lietuviškai!

Persekiojama. Atmesta. Uždrausta. Bet

VEIKIA

MIND UNIVERSITY
KNOWLEDGE OASIS

Ugnius Kiguolis

Persekiojama. Atmesta. Uždrausta. Bet

VEIKLA

PASKAITŲ CIKLAS

Atsakomybės apribojimas	15
Pristatymas. Ne visi, kas pradeda, išdrįsta baigti	19
Pristatymas. Kelias, kurio niekada neplanavau	33
1 teorijos paskaita. Slaptas kodas, kuris keičia tikrovę	41
2 teorijos paskaita. Uždrausta radionikos istorija	75
<i>Dr. Albert Abrams</i> . Radionikos tėvas	99
<i>Ruth Drown</i> revoliucija. Mokslas ir dvasingumas	102
<i>George de la Warr</i> . Menas gydyti	105
<i>Wilhelm Reich</i> . Orgono energija	108
<i>Thomas Galen Hieronymus</i> . Eloptinė energija	112
<i>Malcolm Rae</i> . Geometrija ir matematika	115
<i>David Tansley</i> . Čakros ir energija	118
<i>Yvon Combe</i> apskrita periodinė elementų lentelė	121
3 teorijos paskaita. Tai, ką norėjai paklausti	133
Kas yra radionika?	134
Kuo skiriasi radionikos analizė nuo medicininės diagnostikos?	139
Ar radionika yra pagrįsta moksliniais įrodymais?	139
Ar radionika yra teisėta?	140
Ar kiekvienas gali būti išgydytas radionikos metodu?	141
Ar radionika gali išgydyti bet kokias ligas?	142
Kaip radionika dera su alopatine medicina?	144
Ar radionika gali būti taikoma kartu su alopatine medicina?	145
Ar su radionika galima gydyti per atstumą?	146

Ar sveikatos draudimas padengia radionikos sesijų išlaidas?	148
Kiek laiko paprastai trunka radionikos sesija?	149
Kaip dažnai trunka radionikos sesijos?	150
Ar radionikos metodas yra tinkamas vaikams ir augintiniams?	151
Ar radionika saugi nėščiosioms?	152
Ar radionika gali gydyti fizines, emocines ir mentalines problemas?	153
Ar radionika naudojama egzorcizmams?	154
Ar radionika gali padėti kovoti su mintimis apie savižudybę?	155
Ar naudojant radioniką reikia medikamentų?	156
Ar kiekvienas žmogus gali išmokti ir praktikuoti radioniką?	157
Kodėl reiktų mokytis radionikos?	158
Kaip elgtis, kai kreipiamasi dėl pagalbos su radionika?	159
Kas yra radiestezija?	160
Kuo radiestezija skiriasi nuo radionikos?	161
Kuo radionika skiriasi nuo psichotronikos ir psionikos?	162
Kas sieja radioniką su dvasinėmis praktikomis?	163
Kas yra radionikos instrumentas?	164
Ar būtina pirkti brangų radionikos instrumentą?	165
Kas yra radionikos dažniai?	166
Ar radionikos dažniai yra būtini?	167
Ar radionika gali padėti laimėti kazino?	167
Ar radionika išskirtinai naudojama tik geriems tikslams?	168
Ar radionikos specialistai gyvena trumpiau?	169
Ar radionika susijusi su juodąja magija?	170
Ar radionika yra velnio įrankis?	171
Ar naudodamasis radionika įgausiu supergalių?	172
4 teorijos paskaita. Kas slypi po oda. I dalis	183
Ląstelės	191
DNR	198
Skeleto sistema	201
Raumenų sistema	206

Nervų sistema	210
Oda	216
Kraujotakos sistema	219
5 teorijos paskaita. Kas slypi po oda. II dalis	229
Širdis	229
Kraujas	233
Kvėpavimo sistema	236
Endokrininė sistema	240
Virškinimo sistema	242
Šalinimo sistema	246
Reprodukcinė sistema	249
Imuninė sistema	254
Sensorika	257
6 teorijos paskaita. Kūnai, kurių nematai	269
Eterinis kūnas	285
Astralinis kūnas	288
Mentalinis kūnas	292
Budiškasis kūnas	297
Atminis kūnas	301
Monadinis kūnas	306
7 teorijos paskaita. Monada: paslaptis už paslapčių	315
Monada	316
Kauzalinis kūnas	328
Permanentiniai atomai	331
Sidabrinis kordas	336
Vivaksis	339
Surinkimo taškas	345
Sielos įrašai	348
Akašos įrašai	349
Šešėlių įrašai	352
Gyvenimo knyga	354

8 teorijos paskaita. Slaptieji energijos centrai	365
Struktūra ir funkcijos	378
<i>Alta Major</i> čakra	386
<i>Prana</i> čakra	392
<i>Sahasrara</i> čakra	396
<i>Ajna</i> čakra	400
<i>Vishuddha</i> čakra	403
<i>Anahata</i> čakra	406
<i>Manipura</i> čakra	409
<i>Svabhishthana</i> čakra	413
<i>Muladhara</i> čakra	416
9 teorijos paskaita. Mistinis energijos tinklas	427
Energetinė struktūra	443
8 ypatingieji indai	448
6 meridianų poros	451
Kūno laikrodis	456
10 teorijos paskaita. Tavo nematoma išorė	467
Dažnos auros problemos	483
Silpna išorinė aura	484
Drumzlina ir purvina aura	484
Patamsėjusi aura	484
Stagnuojanti energija auroje	485
Energetinės šiukšlės ir dulkės	485
Gijos ir nesveiki energetiniai prisirišimai	486
Susipynimas, arba auros vagystė	486
Skylės, plyšiai ir trūkiai	487
Įsibrovimai, apsidėimai, okultinės įtakos	488
Sielos praradimas	489
Bazinės auros spalvos	490
Raudona	491
Oranžinė	492

Geltona	492
Žalia	492
Mėlyna	493
Violetinė	493
Indigo	494
Juoda	495
Pilka	495
11 teorijos paskaita. Tikrosios priežasties paieška	503
Ko tikėtis iš atliekamos analizės?	507
Kokie preparatai paruošiami?	516
Tai vis tik kas ta radionika?	523
Tylūs mokytojai	533
Radionika baziniam supratimui	533
Radionika pažengusiems	534
Radionika profesionalams	534
Radiestezija	535
Inspiracija studijoms	535
Literatūra praktiniams užsiėmimams	536
Seminarai ir paskaitos	536
Asociacijos, bendruomenės, produktai	537
Iliustracijų sąrašas	539

1 TEORIJOS PASKAITA

SLAPTAS KODAS, KURIS KEIČIA TIKROVĘ

Prieš atversdami duris į šį pasaulį, kur apie energiją kalbama taip pat užtikrintai, kaip gydytojai kalba apie pulsą, turime susitarti dėl vieno dalyko. Radionika – tai tema, kuri vienus traukia kaip magnetas, o kitus verčia raukyti antakius. Kai kuriose šalyse ji netgi uždrausta, o dalis mokslo bendruomenės skeptiškai kraipo galvas. Ir tai gerai – skeptiškas protas visada praverčia. Tačiau šioje knygoje dalinamės žiniomis tik mokymosi ir akiračio plėtimo tikslais. Jei jūsų sveikata prašosi dėmesio, kreipkitės į kvalifikuotą specialistą – žmogų, kuris gali diagnozuoti, gydyti ir prisiminti atsakomybę už jūsų kūną. Šios eilutės nėra kvietimas keisti gydytoją į knygą, o tik galimybė pažvelgti į pasaulį iš kito, galbūt netikėto kampo.

Įsivaizduokite akimirką, kad viskas, ką dabar matote, liečiate, užuodžiate... yra ne tai, kas atrodo. Kad kiekvienas daiktas jūsų kambaryje, kiekvienas garsas už lango, net jūsų paties rankos – tėra kruopščiai su koduota projekcija. Ne metafora. Ne poetiškas palyginimas. O pažodžiui – programuojama holograma. Simuliacija.

Absurdas? Galbūt. Bet pasakysiu taip: būtent tada, kai idėja atrodo pernelyg beprotiška, kad būtų tiesa, verta jos labiausiai bijoti. Nes Visata, kurioje gyvename, slepia keistą paslaptį – visa, kas mus supa, galiausiai yra ne materija, o energija. Ir kai mokslininkai įsibrauna į jos pačią šerdį, tyrinėdami vis smulkesnes daleles – nuo tų, kurias vos įžiūri pro mikroskopą, iki neįsivaizduojamai mažo Planko ilgio, – jie ima matyti ne chaotišką sumaištį, o stulbinančią tvarką. Kodą. Bazinę programą.

Jeigu ši programa egzistuoja, tuomet... kas ją parašė? Čia ir atsiranda *Nick Bostrom* teorija, kuri mokslo pasaulyje sukėlė ne mažesnę šurmulį nei Galilėjaus teiginys, jog Žemė sukasi aplink Saulę. *Bostrom* sako: jei civilizacija tampa pakankamai pažangi, kad galėtų paleisti tobulas realybės simuliacijas, tokių simuliacijų atsirastų milijonai. Ir tada statistika ima žaisti prieš mus: tikimybė, jog gyvename „tikroje“ realybėje, tampa tokia menka, kad iš esmės esame personažai kažkieno sukurtame žaidime.

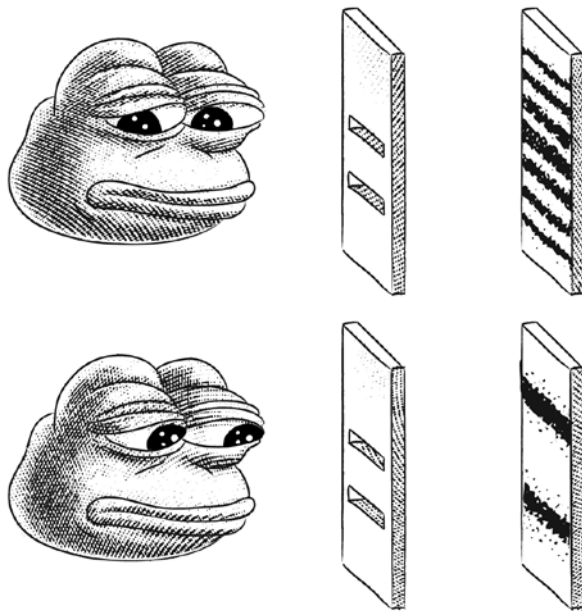
Dabar pažiūrėkite aplink save. Virtuali realybė. Papildyta realybė. Dirbtinis intelektas, kuriantis veidus, balsus, pasaulius. Ar dar tikrai manote, kad ši mintis gana beprotiška, jog būtų verta rimtai svarstyti?

Ir štai čia viskas pasidaro dar keisčiau. Įsivaizduokite, kad žiūrite į savo stalą. Jis atrodo tvirtas, sunkus, patikimas. Bet jei galėtumėte jį „priartinti“ trilijoną kartų... jis pradėtų tirpti jums akyse. Tas kietas paviršius virstų tuštumos vandenynu, kuriame čia ir ten plūduriuoja neįtikėtinai mažos dalelės. Kitaip tariant, visa, ką laikote „realiu“, yra beveik visiškai... niekas. Tik iliuzija, sukurta nematomų jėgų, kurios laiko tas daleles vietoje.

Ir čia kvantinė fizika smogia dar vieną smūgį jūsų sveikam protui: tos dalelės nėra „kažkur“ tol, kol kažkas į jas nepažvelgia ar kitaip nesąveikauja. Kol niekas nestebi, jos egzistuoja lyg būtų keliose vietose vienu

metu, kelių būsenų iš karto. Tik žvilgsnis – ar stebėtojo buvimas – priverčia jas „apsispręsti“ ir tapti tuo, ką mes vadiname realybe.

Tai visiškai sugriauna įprastą mūsų pasaulio logiką, kur daiktai atrodo pastovūs, stabilūs, patikimi. Kvantinis pasaulis yra kaip keistas sapnas, kuriame realybė atsiranda tik tada, kai kas nors ją pastebi.

Pepe paaiškina stebėtojo fenomeną kvantinėje fizikoje

Tokie vardai kaip *Max Planck* ir *Werner Heisenberg* – tai ne šiaip mokslininkai, o žmonės, kurie, vaizdžiai tarant, praplėšė realybės užuolaidą ir leido mums žvilgtelėti į jos užkulisius. Jie atskleidė šokiruojantį dalyką: tos mažytės dalelės, daugelio laikytos „kietais plytų blokais“, iš kurių sudėtas pasaulis, labiau primena švelniai banguojančius energijos

laukus nei ką nors apčiuopiamo. Jos ne tik nestabilios – jos nuolat keičia savo būseną, atsižvelgiant į aplinkybes. Ir štai čia tradicinis tvirtos, nekintamos realybės įsitikinimas ima byrėti kaip sausas molis rankose. Jeigu materijos pamatai yra tokie lankstūs, ar neatrodo logiška, kad visa Visata gali būti nuolat perrašomas, gyvas kodas?

O tada scenoje pasirodo *Elon Musk* – žmogus, kuris per kelis dešimtmečius pavertė išprotėjusias idėjas mūsų kasdienybę. Jo požiūris į simuliacijos hipotezę yra paprastas, bet šiurpinantis: jei mes, vos kelių šimtmečių techninės raidos kūdikiai, jau beveik gebame kurti simuliacijas, kurių neįmanoma atskirti nuo tikrovės, tai kaip manote, ką gali civilizacija, kuri turi milijoną metų starto pranašumą? Tokia mintis ne tik kėsina į mūsų filosofines tiesas, bet ir meta iššūkį teologijai bei pačiai mokslo šerdžiai. *Musk*, lyg tarp kitko, užduoda klausimą, kuris daugybei kelia nerimą: ar nėra taip, kad mes jau esame vienos iš tų pažengusių civilizacijų laboratorinis projektas, gyvenantis kruopščiai sukurtoje „tikrovėje“ – kaip auksinė žuvelė akvariume, kuri nė nenutuokia, kad jos pasaulis baigiasi stiklo sienelėmis?

Realybė ima atrodyti visai kitaip, kai pripažįsti paprastą, bet stulbinantį faktą: mūsų „materialusis“ pasaulis tėra sudėtingas energijos ir kodo derinys. Įsivaizduokite kosmosą kaip milžinišką, beveik begalinę tuštumą, kurioje vietoj dulkių sklendo energijos paternai – lyg nematomo programuotojo surašytos kodo eilutės. Būtent jos, mums nepastebint, kuria visą mūsų egzistavimo mechaniką. O jei egzistuoja kodas... ar neatrodo logiška, kad jį galima iššifruoti? Ir galbūt net perrašyti. Kaip muzikantas, kuris supranta natas ir gali keisti dainos melodiją, taip ir mes galėtume išmokti keisti savo realybės „muziką“.

Energija įvairiomis formomis kuria sudėtingus darinius, iš kurių gimsta mūsų realybė. Tie dariniai neatsiranda šiaip sau – jie seka tam

tikrą, tiksliai sudėliotą kodą. O dabar įsivaizduokite, kad mokate tą kodą perskaityti. Jūs ne tik suprastumėte, kaip viskas veikia, bet gautumėte ir galimybę tai valdyti. Tai būtų tas pats, kaip turėti prieigą prie pagrindinio valdymo pulto, nuo kurio priklauso visas jūsų gyvenimas. Kitaip tariant – lyg žinoti Visatos slaptažodį.

Vis dėlto reikia pripažinti – ne kiekvienas lengvai priims tokią idėją. Jei mintis apie programuojamą realybę, valdomą programinio kodo ir moduliuojamą energijomis, atrodo pernelyg fantastinė ar abstrakti, domėjimasis tokiais sritimis kaip radionika gali atrodyti lyg bandymas skaityti knygą kita kalba. Bet štai kokia esmė: jei leidžiame sau bent akimirką išlikti atviriems net ir pačioms keisčiausioms mintims, jos gali tapti durimis į visiškai naują požiūrį į tai, kas mes esame ir kaip veikia pasaulis aplink mus.

Aš pats matau pasaulį kaip kvantinės realybės holografinę projekciją. Mano akimis, viskas – nuo kalnų viršūnių iki jūsų širdies dūžių – tėra energija ir iš jos sąveikos gimstantys modeliai. Iš esmės, tai, ką laikome „tikrove“, yra energijos ir informacijos derinys. Ir štai kas mane labiausiai žavi: kai turime pakankamai energijos, galime tą informaciją keisti. Koreguoti. Perrašyti. Bet kai energijos trūksta, realybė tampa tarsi užrakintos durys – matome jas, bet negalime praverti.

Įsivaizduokite Visatą kaip milžinišką, nematomą kino ekraną. Fizikai turi teoriją, kad tai, ką vadiname „tikrove“, tėra holografinė projekcija – iš šviesos ir energijos nuausta iliuzija. Projektorius? Jo dar neradome. Kas spaudžia mygtuką „Play“? To nežino net patys drąsiausi mokslininkai. Bet štai, kas jau aišku tiems, kurie dirba su energijomis: mūsų Sąmonė yra tarsi pultas, valdantis šią kosminę projekciją.

Viskas aplink – ir net jūsų kūnas – yra šviesa, sulipdyta į formą. Kai laikomės Niutono fizikos dėsnių, mes žaidžiame toje pačioje

aikštelėje: šviesa sąveikauja su šviesa, akmuo krenta dėl gravitacijos, magnetas kuria aplink save elektromagnetinį lauką. Bet štai kur prasideda tikroji drama: kai kalbame apie energetines terapijas, psichikos fenomenus ir tuos reiškinius, kuriuos kiti vadina „stebuklais“, senosios taisyklės ima braškėti. Kodėl? Nes tada mes nebeveikiame hologramoje pagal numatytą scenarijų. Mes peržengiame ribą – ten, kur valdoma pati šviesa. Ten šeiminkauja Sąmonė.

Ir čia prasideda magija, kuri iš tiesų yra mokslas: kai Sąmonė sąveikauja su šviesa, ji ne tik kuria mūsų fizinį pasaulį – ji jį perrašo. Bet koks pokytis Sąmonėje iškart paliečia Visatą. Kaip tylus akmenėlis, įmestas į ramų ežerą, kurio bangos pasiekia kiekvieną krantą.

Kad suprastumėte, apie ką kalbu, panagrinėkime paprastą stiklinės pakėlimo veiksmą. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, jog tai paprastas judesys: ranka pajuda, pirštai sugriebia stiklinę, ir ji pakyla. Tačiau iš tikrųjų šis veiksmas prasideda daug anksčiau – ten, kur jo dar negalima pamatyti. Mintis jūsų Sąmonėje virsta impulsu, kuris per nervus keliauja į raumenis, sąnarius, kaulus. Visa tai įvyksta akimirksniu, tarsi nematomas dirigentas vienu mostu pakeltų visą orkestrą groti tą pačią natą. Stiklinė pakyla tik todėl, kad jūsų Sąmonė davė komandas kūnui.

Būtent taip veikia ir energetinės terapijos – tik čia instrumentu tampa ne raumenys, o pats energijos laukas. Praktiko intencija, jo kryptinga Sąmonė, nukreipiama į kitą žmogų, gali sukelti pokyčius, kurių neįmanoma paaiškinti vien klasikine fizika. Mes įžengiame į erdvę, kur įprasti „priežasties ir pasekmės“ dėsniai ima lankstytis. Čia Sąmonė yra ne pasyvus stebėtojas, o aktyvus kūrėjas – ji formuoja energijos ir materijos santykį taip, kaip kompozitorius keičia melodiją dar prieš jai nuskambant.

Iš šio požiūrio taško, viskas, ką suvokiame – ar tai būtų gėlė, kurią matome, paviršius, kurį liečiame, maisto skonis, kurį jaučiame, ar

muzika, kurią girdime, yra Sąmonės projekcija. O mūsų mintys yra šios Sąmonės dalis.

Kai šią idėją pritaikome augalų ar gyvūnų sveikatai, pamatome paprastą tiesą: jų būklė yra tik atspindys to, kas vyksta Sąmonės lauke. Ligos, infekcijos, sužalojimai – tai ne savarankiškos priežastys, o pasekmės, kaip šešėlis, sekantis paskui kūną. Įsivaizduokite TV serialą: ekrane matote sceną, kur veikėjas griūva nuo laiptų. Galite manyti, kad griuvimas yra „priežastis“ jo traumos, bet iš tiesų tikrasis atsakymas slypi ankstesnėse serijose – gal jis susipyko su kitu veikėju, gal pateko į spąstus, gal priėmė klaidingą sprendimą. Kiekvienas epizodas yra tik viena grandis istorijos grandinėje. Lygiai taip ir Visatoje – nėra atsitiktinių įvykių. Viskas, kas nutinka, kyla iš nuolatinės ir tarpusavyje susijusios Sąmonės lauko sąveikos.

Pabandykime pažvelgti paprasčiau. Įsivaizduokite sodą ankstyvą rytą. Lapai dar šlapi nuo rasos, ore tvyro žemės kvapas. Vieni augalai stiebiasi į saulę, žaliuoja, kiti – suvytę, lyg neturėtų jėgų. Ar tai atsitiktinumas? Ne. Tai viso sodo būklės atspindys: dirvos derlingumo, vandens, saulės, priežiūros. Šioje analogijoje sodininkas, kuris švelniai genėja, laisto ir saugo savo augalus, yra kaip Sąmonė – ji rūpinasi kiekvieno elemento gerove savo holografinėje projekcijoje. Ir jei sodininkas sveikas, dėmesingas ir harmoningas – visas sodas klesti. Jei jis išsiblaškęs ar serga – prastėja viso sodo sveikata – ir kiekvienas augalas tai atspindi.

Toks suvokimas verčia pamiršti seną įprotį matyti sveikatos problemas kaip atskirus, nesusijusius epizodus. Iš tiesų jos labiau primena bangas tame pačiame vandenyne – pajudini vieną, ir kranto linija keičiasi visur. Kai pradedi matyti šiuos ryšius, pasaulis įgauna kitą mastelį: supranti, kad tavo mintys ir jausmai nėra vien slenkantys debesys galvoje. Jie veikia kaip vėjas, galintis pakreipti visą tavo gyvenimo kryptį. Ir tas

vėjas pučia ne tik į tavo burę – jis pasiekia ir kitus, keisdamas žmonių, įvykių ir net pačios aplinkos kryptis.

Paimkime tą legendinę „Matricos“ sceną, kur Neo sulėtintai išsisuka nuo kulko. Laikas sustoja, kulkos praskrieja pro šalį, o jis juda taip, lyg žinotų visą scenarijų iš anksto. Kodėl? Nes jis perprato žaidimo taisykles, kurias sukūrė kiti. Neo, kulkos, priešai – visi jie tėra veikėjai sistemoje, kuri veikia pagal iš anksto parašytą kodą.

Dabar įdėkite save į tą pačią metaforą. Mes irgi esame veikėjai „žaidime“, kurio scenarijų rašo mūsų pačių Sąmonė. Kiekviena mintis, kiekvienas sprendimas – tai mygtuko paspaudimas pultelyje, keičiantis realybės eigą. Kai esame sąmoningi, valdome žaidimą. Bet jei atiduodame pultelį ir leidžiame įvykiams tekėti savaime, istoriją rašome nebe mes – ją perima kiti žmonės, aplinkybės ar net atsitiktinumai. Ir tada mes tampame ne pagrindiniais veikėjais, o šalutiniais personažais savo pačių gyvenime.

Norint pakeisti ką nors fiziniame pasaulyje, reikia energijos. Daug energijos. Įsivaizduokite mūsų realybę kaip mišinį iš dviejų ingredientų – energijos ir informacijos. Turite energijos – galite perrašyti informaciją, o kartu ir pačią realybę. Trūksta energijos – ir tai tampa kaip bandymas įkalnėti ridenti milžinišką akmenį: viskas vyksta lėtai, sunkiai, kartais net neįmanoma.

Fiziniame pasaulyje energijos galime pasisemti iš daugybės šaltinių: iš savo atkaklumo, draugų pagalbos, gamtos arba sutelkdami mintis ir jėgas į vieną kryptį. Tas pats galioja ir energetiniame pasaulyje. Jei ten yra disharmonija, jai pašalinti irgi reikia energijos – ir ją galime susikurti patys arba pasikviesti pagalbą: iš žmonių, gamtos ar net aukštesnių jėgų.

Pažvelkime į paprastą pavyzdį. Jei susilaužote koją, natūralu kreiptis į gydytoją, kad ją sutvarkytų. Tai – pasekmės gydymas. Ir jis būtinas,

kaip pirmoji pagalba. Tačiau įsivaizduokite ilgalaikę sveikatos problemą – lėtinį skausmą, nuovargį, pasikartojančius negalavimus. Jei gydomėte tik simptomus, o ne tikrąją priežastį, tai tas pats, kas nuolat keisti perdegusias lemputes name, kurio laidai vis trumpina, – šviesa trumpam sužiba, bet tamsa grįžta vis greičiau. Alopatinė medicina dažnai koncentruojasi į lempučių keitimą. Holistinis požiūris – į pačios instaliacijos sutvarkymą.

„Sąmonės universitete“ į sveikatos klausimus žiūrime kitaip nei dauguma radionikos specialistų ar tradicinės medicinos gydytojų. Mes sprendžiame problemą iš abiejų pusių vienu metu. Iš vienos – atsižvelgiame į simptomus, kad kūnas gautų greitą palengvėjimą. Iš kitos – leidžiamės giliau, ten, kur slypi tikrosios šaknys. Ieškome, ar harmoniją sutrikdė emocijos, mintys ar net dvasiniai veiksniai. Aptikę disbalansą šiuose sluoksniuose ir jį subalansavę, ne tik palengviname būklę, bet ir atjungiamo patį „problemų generatorių“.

Gydyti tik fizinius simptomus – tai matyti tik ledkalnio viršūnę, nežinant, kad po vandeniu slypi milžiniška masė. Dažniausiai tai, ką matome kūne, yra tik atspindys gilesnių disbalansų, gyvenančių emocijose, mentaliniame ar dvasiniame lygmenyse. Tai panašu į daržo priežiūrą: nuskabyti matomas piktžolės – greita pagalba, bet jei nepašalinsime šaknų, jos ataugės dar stipresnės. Sveikatos srityje tas pats – dėmesį sutelkus vien į fizinį simptomą, mes dažome sienas, kai viršuje prakiuręs stogas. Kiekvienas lietus vėl sugadins dažus, kol nepašalinsime pačios priežasties – skylės, pro kurią į vidų veržiasi vanduo.

Mūsų metodas remiasi paprastu, bet galingu suvokimu: sutrikimai aukštesniuose lygmenyse ne tik palieka pėdsaką kūne – jie gali būti pati ligos užuomazga. Kai atpažįstame ir subalansuojame subtiliąsias energijas, ne tik palengviname fizinį skausmą ar diskomfortą, bet

ir išjungiame giliau slypintį mechanizmą, kuris tą skausmą gamino. Tai ne paviršiaus taisymas – tai šaknų išrovimas. Holistinis požiūris, apimantis visus mūsų egzistencijos sluoksnius, leidžia ne tik pasiekti harmoniją, bet ir ją išlaikyti.

Ir nesvarbu, ar kalbame apie žmogaus sveikatą, augalus ir gyvūnus, dirvožemio derlingumą ar net namo „nuotaiką“ – Visata paklūsta tam pačiam dėsniui: ji yra sukurta iš energijos ir informacijos. Pakeisk informaciją subtiliajame lygmenyje – ir fizinis pasaulis neturės pasirinkimo, jis persitvarkys pagal tavo nurodymus. Tai lyg patekti į slaptą valdymo centrą, kur vienas mažas rankenėlės pasukimas paleidžia grandinę pokyčių, kurie akimirksniu atsispindi visur aplink tave.

Ir štai, kaip prasideda tikrasis stebuklas: kai tiksliai žinai, ką ir kur pakoreguoti, Visata ne tik paklūsta – ji ima bendradarbiauti. Ji atsidaro tau. Ji elgiasi taip, tarsi visą laiką laukė, kol pagaliau ateisi ir pasakysi: „Dabar aš imu vairą į savo rankas.“

Jei vis dar skaitote šias eilutes, vadinasi, kažkas giliai viduje jau sureagavo. Galbūt jūs visą gyvenimą jautėte, kad pasaulyje yra daugiau, nei leidžia pamatyti akys. Galbūt nujautėte, kad egzistuoja kodas, paslėptas po kasdienybės triukšmu. Ir dabar esate čia – vienu žingsniu nuo to, kad šį kodą pamatytumėte.

Kitas puslapis nėra tiesiog dar viena istorija. Tai durys. Į pasaulį, kuriame energija ir informacija kalba ta pačia kalba... ir kur šią kalbą galite išmokti jūs. Radionika – tai ne teorija. Tai raktas. Ir jis jau jūsų rankose.

Įvairios bendruomenės energetines praktikas vadina skirtingais vardais. Vienas iš jų – radionika. Pats terminas atsirado XX a. pradžioje, sujungus du žodžius – „radiacija“ ir „elektronika“. Skamba moksliskai, tiesa? Tačiau paradoksas tas, kad radionika neturi tiesioginio ryšio nei su radiacija, nei su elektronika. Tai disciplina, kuri dirba su tuo,

ko negalima paimti į rankas, bet galima pajusti – su energijos laukais, formuojančiais mūsų sveikatą ir gyvenimo kokybę.

Oficialiai ji dažnai priskiriama „alternatyviajai medicinai“, bet iš tiesų radionikos taikymo ribos gerokai platesnės. Jos pagrindas – paprasta, bet galinga prielaida: viskas aplink mus, nuo žmogaus iki mažiausio augalo, skleidžia unikalų energetinį lauką. Tas laukas – tai tarsi gyvas, nuolat besikeičiantis kodų ir raštų audinys, kuriame užfiksuota viskas: nuo fizinės sveikatos iki emocinės būsenos, nuo Sąmonės aiškumo iki paslėptų įtampų. Radionikos specialistai naudoja tam skirtus prietaisus, vadinamus radionikos instrumentais, kad šiuos kodus „nuskaitytų“, suprastų jų prasmę ir, jei reikia, subtiliai pakoreguotų. Tai panašu į sudėtingos muzikos partitūros perrašymą taip, kad pradėtų skambėti ne chaotiškai, o darniai.

Kitas pavadinimas, kurį vartoja dalis praktikų, yra psionika. Tai sritis, kuri tiria ir taiko reiškinius, dar visai neseniai laikytus fantastikos sritimi, – telepatiją, telekinezę ir kitus psichinius gebėjimus. Pats žodis sudarytas iš „psi“, reiškiančio psichines galias, ir „elektronikos“. Psionikos esmė paprasta, bet stulbinanti: per Sąmonę galima daryti poveikį fiziniam pasauliui. Ir nors tai skamba kaip mokslinės fantastikos filmo scenarijus, yra žmonių ir grupių, kurios tai studijuoja, praktikuoja ir teigia matančios apčiuopiamus rezultatus.

Trečiasis terminas – psichotronika – skamba dar paslaptiesingiau. Šis žodis atsirado Šaltojo karo metu, kai Sovietų Sąjungos laboratorijose buvo ieškoma būdų, kaip sujungti žmogaus Sąmonę su mašinomis. „Psicho-“ reiškia psichiką, „-tronika“ – elektronikos pasaulį. Psichotronika apėmė bioelektromagnetikos tyrimus ir bandymus perprasti, kaip mintys bei Sąmonės būsenos gali sąveikauti su prietaisais, keisdamos jų darbą ar net informaciją.

Ir nors radionika, psionika ir psichotronika turi skirtingas istorijas, pavadinimus bei metodus, jas sieja viena jungtis: jos visos remiasi bendra idėja – kad Sąmonė gali tapti įrankiu energijai valdyti. Kad tinkamai panaudota ši jėga leidžia formuoti norimą poveikį – ar tai būtų žmogaus sveikata, aplinkos harmonija, ar net reiškiniai, kuriuos dauguma dar vadiną neįmanomais.

Ketvirtasis terminas šioje grupėje – radiestezija. Tai gebėjimas aptikti ir interpretuoti subtiliąsias energijas ar vibracijas, pasitelkiant tokius įrankius kaip virgulės ar švytuoklės. Iš pirmo žvilgsnio gali atrodyti, kad tai tik paprasti daiktai, tačiau patyrusių praktikų rankose jie tampa lyg jautrios antenos, fiksuojančios signalus, kurių plika akimi nematyti. Radiestezija remiasi prielaida, kad žmogus gali pajusti subtilias bangas, sklindančias iš gyvų būtybių, objektų ar net vietovių.

Šioje disciplinoje įrankiai atlieka ne dekoratyvinį, o diagnostinį vaidmenį: jų judesiai, kryptys ar reakcijos perduoda informaciją apie aptinkamus energetinius laukus. Istorijoje radiestezija neretai buvo siejama su būrimu ar paslaptinomis energijomis, kurios tradicinio mąstymo žmonėms atrodė miglotos. Vis dėlto ji turi bendrą bruožą su radionika, psionika ir psichotronika – visos šios disciplinos vienaip ar kitaip dirba su nematomomis jėgomis, kurias galima pajusti, išmatuoti ar net panaudoti konkrečioms tikslams.

Įvairios holistinės praktikos – nuo radionikos iki psionikos ir psichotonikos – dalijasi bendra filosofija: energija ir Sąmonė yra neatsiejamos. Jos pripažįsta, kad žmogaus kūnas nėra atskirtas nuo didesnio Sąmonės lauko – priešingai, tarp jų vyksta nuolatinis dialogas. Naudodami šias technikas, praktikai stengiasi ne tik pagerinti savijautą ar gyvenimo kokybę, bet ir augti dvasiškai, įgyti gilesnių įžvalgų apie pasaulį bei Visatą. Esminė visų šių metodų mintis paprasta, bet galinga: mūsų energetinė

būsena formuoja mūsų gyvenimo patirtį visuose lygmenyse, jungdama kūną, protą ir dvasią į vieną nedalomą visumą.

Holografinėje Visatoje svarbu suprasti, kad viskas yra susiję. Mes visi esame jauti į tą patį audinį – jūs, aš, jūsų kūnas, augalai laukuose, net pati žemė po mūsų kojomis.

Įsivaizduokite rytą miške. Rasa spindi ant žolės, oras alsuoja drėgnos žemės kvapu. Saulė prasiskverbia tarp medžių, o kiekvienas garsas – nuo lapų kritimo iki paukščių giesmių – yra vienos simfonijos dalis. Medžiai čia ne tik stovi. Jie kuria pavėsį, išlaiko drėgmę dirvoje, saugo gyvybę, kuri be jų sunyktų. Šiame pavėsyje klesti augalai, viliojantys vabzdžius. Vabzdžiai maitina paukščius. Voverės, per šakas nešdamos riešutus ir sėklas, sėja naują gyvybę. O nukritę lapai suirdami paverčia dirvą gyvybės lobynu.

Bet ši harmonija – trapi. Pašalinkite vieną grandį ir visa sistema pradeda svyruoti. Ligos ar iškirtimas sumažina medžių skaičių. Pavėsis nyksta. Dirva įkaista, drėgmė išgaruoja. Augalai vysta, vabzdžiai dingsta, paukščiai ir voverės praranda maistą bei namus. Ima keistis visas miško kūnas – ne dėl vieno įvykio, o dėl to, kad vienas siūlas buvo ištrauktas iš bendro audinio.

Ar suprantate, kur link vedu? Tas pats dėsnis galioja ir mums. Jūs nesate atskiri. Kiekviena jūsų mintis, kiekvienas jausmas, kiekvienas vidinis pokytis keliauja toliau, nei gali pamatyti akys. Mažiausias pokytis jūsų viduje gali skleisti bangas, kurios pasiekia net tolimiausius jūsų gyvenimo kampus.

Žmogaus kūnas – tai genialiausia Visatos sukurta mašina, vieningai, nenutrūkstamai veikianti sistema, kur kiekviena dalis priklauso viena nuo kitos. Pavyzdžiui, širdis ir plaučiai dirba kartu, kad aprūpintų organizmą deguonimi. Įkvepiant plaučiai įtraukia deguonį, o širdis,

pumpuodama kraują, išnešioja šį deguonį į visus kūno audinius. Bet jei plaučiai ima silpti, širdis turi dirbti dvigubai, stumdama kraują per vis sunkiau kvėpuojantį organizmą.

Tas pats vyksta ir su virškinimo sistema. Ji – kaip tiekimo centras, aprūpinantis visą kūną maistinėmis medžiagomis. Kraujas perneša jas į kiekvieną organą, kad šis gautų energijos atlikti savo darbą. Kepenyse neutralizuojami nuodai, inkstai išplauna atliekas, palaikydami vidinę aplinką švarią ir stabilią.

Sutrikus vienai grandžiai, sutrinka visas mechanizmas. Prastai veikiantis virškinimas reiškia, kad į kraują patenka mažiau maistinių medžiagų. Kūnas ima silpti, didėja nuovargis. Imuninė sistema, neturėdama „amunicijos“, nebegali veiksmingai kovoti su ligomis. Todėl sveikatą reikia matyti ne kaip pavienių detalių sąrašą, o kaip visumą, kaip muzikoje, kur viena klaidinga nata gali sugadinti visą kūrinį.

Socialiniuose santykiuose kiekvienas žmogus yra tarsi gyvas mazgas nematomame ryšių tinkle – mus sieja emocijos, idėjos ir bendros patirtys, kurios kartais būna šviesios, o kartais – sunkios.

Draugų grupė, bėganti kartu ankstų rytą, gali atrodyti kaip paprasta sporto rutina. Bet iš tikrųjų tai – scena, kurioje tyliai vyksta svarbiausi gyvenimo išbandymai.

Vienas bėga sunkiau. Jo žingsniai netolygūs, žvilgsnis klajoja kažkur toli. Neseniai jis prarado artimą žmogų, ir nors žodžių tam nėra, visi jaučia tą nematomą svorį, kuris jį spaudžia prie žemės. Kiekvienas draugas tai mato. Vienas uždeda ranką ant peties. Kitas lepteli trumpą juoką, kad bent akimirkai jo akys sužibtų. Niekas neklausia „kaip laikaisi?“, nes atsakymas aiškus.

Ir tada ateina momentas, kai jie kartu pasiekia kalno viršūnę. Po kojomis – rūku užlietos slėnio pievos. Vėjas perplėšia tylą. O jo kvėpavimas

pirmą kartą giliai įtraukia orą, lyg po ilgo laiko jis būtų prisiminęs, ką reiškia gyventi.

Štai kada gimsta ryšiai, kurie neblėsta. Ne per mandagias žinutes. Ne per gražius linkėjimus. O per akimirkas, kai tavo šviesa susilieja su kitų šviesa – ir kartu ji tampa pakankamai ryški, kad nušviestų kelią tam, kuris manė, jog kelio nebėra.

Iš tokių akimirkų kyla nematomos bangos – tarsi į ramų vandens paviršių įmestum akmenį. Pirmiausia jos paliečia artimiausius žmones: draugus, šeimą, tuos, kurie yra šalia. Tačiau netrukus tos bangos nuvingiuoja toliau, pasiekdamos platesnes bendruomenes. Mintys, emocijos, nuotaikos keliauja iš žmogaus žmogui, iš širdies į širdį, persipindamos ir stiprėdamos kiekviename žingsnyje.

Kai pasidalini nauja mintimi ar atrasta žinia, ji nebūtinai sustoja prie to, kuriam ją pasakei. Ji keliauja toliau – kaip sėkla, kurią pasėji nežinodamas, kokį derlių ji duos. Galbūt tavo žodžiai kažkam taps įkvėpimu, galbūt paskatins imtis veiksmų, o gal – pakeis visos bendruomenės požiūrį.

Štai kodėl mes nesame atskiros salos. Mes esame gyvos grandys vienoje grandinėje, kurios stiprumą lemia kiekvieno iš mūsų įnešta šviesa ar tamsa. Ir kai pradedi matyti šiuos ryšius – ne kaip atsitiktinumą, o kaip natūralią gyvenimo tvarką – tampi pasirengęs suprasti, kodėl holistinės ir energetinės praktikos kalba apie harmoniją. Nes jos moko derinti visus šiuos elementus į vieną veikiančią visumą – kaip orkestrą, kur kiekvienas instrumentas svarbus.

Bet gyvenimas retai telpa į tvarkingas lentynas. Mes – skirstymo maniakai. Lauką padalijame į pasėlius ir piktžoles, lyg gamta būtų tokia paprasta. Maistą sukišame į tris stalčius: mėsa, daržovės, vaisiai – tarsi visa mitybos pasaka tilptų į šią trijulę. Žmones rūšiuojame taip pat be gailės: į draugus ir priešus, jaunos ir senus, storus ir plonus.

Vienas žodis – ir žmogaus pasaulis, jo istorijos, jo skausmai bei džiaugsmas – jau užrakinti siauru apibrėžimu.

Muziką pjaustome į žanrus, nors dažna daina – kaip keliautojas, parvežęs garsų iš skirtingų pasaulių. Sportininką uždarome į vieną poziciją, nors jis galėtų sužibėti ir kitur. Knygoms priklijuojame etiketes, nors puslapiai veržiasi lauk, kad pasakytų: „Aš nesu tik viena istorija.“ Net meną mėgstame užkabinti ant kabliuko su pavadinimu, nors paveikslas gali būti ir įkvėpimas, ir maištas, ir meilės laiškas vienu metu.

Mums patinka skirstyti. Supaprastinti. Tarsi nuo to pasaulis taptų lengviau valdomas. Bet kartu mes prarandame tai, kas jį daro gyvą, – sudėtingus, nematomus ryšius, kurių nepamatysi, jei viską matai tik etiketėmis.

Energijos pasaulyje tai – kaip žiūrėti į audrą pro mažą rakto skylutę. Girdi tik kelis lietaus lašus, matai tik žaibo blyksnį – bet ne jėgą, kuri drebiną visą dangų. Tik kai atsiveria visas vaizdas, supranti, kad Visata – tai vientisas, gyvas organizmas, kuriame mažiausia dalelė ir didžiausia galaktika juda pagal tą pačią nematomą tvarką.

Ir tada ateina lūžio taškas: suvoki, kad tavo sveikata – ne tavo vieno. Ji susijusi su žmonėmis, kurie tave supa. Su žeme, ant kurios stovi. Su pačia Visata, kuri tave neša.

Tik nuo šio taško prasideda tikroji kelionė – į holistinę sveikatą ir dvasinį augimą. Kelionė, kurioje nebėra „mano“ ir „jų“ – tik viena visuma, kvėpuojanti viena širdimi.

Kasdien jaučiame dalykus, kurių niekas negali pasverti ar padėti po mikroskopu. Meilė, liūdesys, nerimas, ramybė – jie neturi nei formos, nei spalvos, bet mes juos atpažįstame iš karto. Kartais užtenka vieno žvilgsnio į žmogų, ir jau žinai: jo širdyje švinta ar tvenkiasi audra. Nė vienas termometras to neparodys, bet tavo vidus tai perskaito be klaidų.

Skaitykite likusius
534 iš **560** puslapių,
įsigiję šią knygą

www.obuolys.lt

KITI KNYGŲ FORMATAI:

klausykla.lt

**Audio
knyga**

**Elektroninė
knyga**

Tai nėra knyga, kurią tiesiog perskaitai
ir padedi į lentyną. Tai knyga, kuri pradeda procesą – ir tas
procesas esi tu pats. Jeigu esi pasiruošęs ne tik gyventi, bet
ir kurti gyvenimą, ši knyga taps tavo raktu.

Kas, jei viskas, ką tau sakė apie gyvenimą, yra tik pusė tiesos? Kas, jei tu
nesi pasyvus žaidėjas, bet tikras žaidimo kūrėjas – galintis programuoti
savo realybę mintimis, intencijomis ir energija? Ši knyga meta iššūkį tavo
senam pasaulio suvokimui ir parodo, kaip pradėti kurti savąjį.

Tai ne pasakos, o metodai, kurie buvo slepiami, persekiojami ir kartu naudojami tų,
kurie visada žengė keliais žingsniais priekyje. Radionika – disciplina, sujungianti
senovės išmintį ir modernią sąmonės technologiją, – taps tavo gidu į pasaulį, kuriame
mintis yra daugiau nei tik mintis, o ketinimas – daugiau nei tik noras.

Šioje knygoje Ugnius Kiguolis ves tave nuo pirmųjų principų iki pačių subtiliausių
žmogaus energetinės anatomijos paslapčių. Tu susipažinsi su čakromis, aura,
meridianais ir tais nematomais kanalais, kurie lemia tavo sveikatą, nuotaiką ir net
gyvenimo kryptį. Sužinosi apie subtilius kūnus, monadą, sidabrinį kordą, sielos
įrašus ir pamatysi, kad tai nėra mitai, o praktinės realybės dalys.

Dar daugiau – tau bus parodyta, kaip šias žinias pritaikyti. Kaip naudoti radionikos
instrumentus. Kaip pasitelkti intenciją, simbolius, dažnius, kad transformuotum savo
santykius, sustiprintum sveikatą, pasiektum aiškesnį ryšį su savimi ir Visata.
Kiekvienas skyrius ne tik aiškina, bet ir kviečia į praktinę kelionę – pratimus,
kurie su kiekviena pakopa atramins vis daugiau galimybių, apie
kurias galbūt nė neįsivaizdavai.

www.mdu.lt

ISBN: 978-609-484-873-5

Negražinė literatūra > Sveikatos gidas

Viršelis: Jovanka V. Blumová